

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 6To/46/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8717010008
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 09. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emil Dubňanský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2018:8717010008.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Emila Dubňanského a sudcov JUDr. Petra Farkaša a JUDr. Rastislava Vargu, PhD., L.L.M., MBA na verejnom zasadnutí konanom dňa 19. septembra 2018, v trestnej veci obž. Q. A., pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Poprad sp. zn. 2T/1/2017 zo dňa 31.05.2017, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/ Tr. poriadku z r u š u j e napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. poriadku

obžalovaného Q. A., nar. XX. XX. XXXX v K., trvale bytom
C. XXXX/XX, W. - V., okres
W.

podľa § 285 písm. f/ Tr. poriadku o s l o b o d z u j e spod obžaloby Okresnej prokuratúry Poprad sp. zn. 1Pv 542/16/7706 zo dňa 30.12.2016 pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Tr. zákona, na skutkovom základe, že

ako otec ml. C. A., nar. XX. 3. XXXX, študentky B. Y.j v R. V., hoci mu vyživovacia povinnosť vyplýva priamo zo Zákona o rodine a rozsudkom Okresného súdu v Poprade č. 15P/316/2011-19 zo dňa 25.11.2011, právoplatným dňa 10.01.2012, hoci bol zviazaný prispievať na jej výživu sumou 100,- eur mesačne, počnúc dňom 1. 9. 2011, ktoré výživné je splatné vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám matky R. K., túto svoju vyživovaciu povinnosť si úmyselne neplní v Poprade, okres Poprad, ani inde od 7. 7. 2015 až do doposiaľ, pričom matke dieťaťa uhradil v roku 2015 v mesiacoch august, september, október a december po 100,- eur mesačne, v roku 2016 v mesiacoch január a marec po 100,- eur mesačne a v mesiaci máj sumu 50,- eur, spolu sumu 650,- eur, v uvedenom období nebol evidovaný ako uchádzač o zamestnanie a nepoberal dávky a príspevky v hmotnej núdzi, čím mu za uvedené obdobie vznikol dlh na výživnom pre matku dieťaťa R. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. XXXX/XX, W., vo výške 1.150,- eur a túto svoju vyživovaciu povinnosť riadne neplnil aj napriek tomu, že bol trestným rozkazom Okresného súdu Poprad sp. zn. 6T/83/2015-52 zo dňa 6. 7. 2015, právoplatným dňa 8.8.2015, odsúdený za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona, pretože trestnosť činu zanikla.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Poprad sp. zn. 2T/1/2017 zo dňa 31.05.2017 bol obžalovaný Q. A. uznaný vinným zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Tr. zákona, na tom skutkovom základe, že

ako otec ml. C. A., nar. XX.X.XXXX, študentky B. Y. v R. V., hoci mu vyživovacia povinnosť vyplýva priamo zo Zákona o rodine a rozsudkom Okresného súdu v Poprade č. 15P/316/2011-19 zo dňa 25.11.2011, právoplatným dňa 10.1.2012, hoci bol zaviazaný prispievať na jej výživu sumou 100,- eur mesačne, počnúc dňom 1.9.2011, ktoré výživné je splatné vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám matky R. K., túto svoju vyživovaciu povinnosť si úmyselne neplní v Poprade, okres Poprad, ani inde od 7. 7. 2015 až do 31.5.2017, pričom matke dieťaťa uhradil v roku 2015 v mesiacoch august, september, október a december po 100,- eur mesačne, v roku 2016 v mesiacoch január a marec po 100,- eur mesačne a v mesiaci máj sumu 50,- eur, spolu sumu 650,- eur, v uvedenom období nebol evidovaný ako uchádzač o zamestnanie a nepoberal dávky a príspevky v hmotnej núdzi, čím mu za uvedené obdobie vznikol dlh na výživnom pre matku dieťaťa R. K. nar. X.XX.XXXX, bytom F. XXXX/XX, W., vo výške 1.650,- eur a túto svoju vyživovaciu povinnosť riadne neplnil aj napriek tomu, že bol trestným rozkazom Okresného súdu Poprad sp. zn. 6T/83/2015-52 zo dňa 6.7.2015, právoplatným dňa 8.8.2015, odsúdený za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona.

Za to mu bol uložený podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona súd obžalovaného na výkon uloženého trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom strázenia.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie obžalovaný, v ktorom uviedol, že z dôvodu výkonu exekúcie bolo mu odobraté vodičské oprávnenie, čím došlo k znemožneniu výkonu jeho vtedajšieho zamestnania. Domnieva sa, že oprávnenej ide len o predaj bytu, ktorého je spoluvlastníčkou a ktorý zhodnocoval len on sám. Má ukončené výberové konanie a od 01.08.2017 nastupuje k novému zamestnávateľovi. Bude sa snažiť vyrovnať dlh na výživnom, keďže úver ani pôžičku nedostane, lebo sú voči nemu vedené exekúcie.

Prokurátor vo svojom vyjadrení k odvolaniu obžalovaného považuje napadnutý rozsudok za zákonný a spravodlivý a plne sa stotožňuje s jeho odôvodnením. Navrhol zamietnuť odvolanie obžalovaného v prípade, že dlh na výživnom neuhradí.

Poškodená vo svojom písomnom podaní konštatuje, že ona do práce, právomoci a konania súdneho exekútora nezasahuje. Obžalovaný vyživovaciu povinnosť opakovane dlhodobo a vedome zanedbáva niekoľko rokov a to aj v čase, keď bol zamestnaný a mal príjem. Dlh na výživnom zatiaľ neuhradil.

Krajský súd v Prešove ako odvolací súd, na podklade vyššie uvedeného, riadne, včas a oprávnenou osobou podaného odvolania preskúmal v súlade s § 317 ods. 1 Tr. poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, prihliadal pritom aj na odvolaním nevytýkané chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania a zistil, že odvolanie obžalovaného je dôvodné.

Odvolací súd v prvom rade poukazuje na vykonané dokazovanie týkajúce sa skutku, ktorý bol posúdený ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. c/ Tr. zákona. Vo vzťahu k tomuto skutku boli vykonané dôkazy v celom rozsahu potrebnom na zistenie a ustálenie skutkového stavu veci a to zákonným spôsobom. Z takto procesne zabezpečených dôkazov následne okresný súd vyvodil skutkové okolnosti a právnu kvalifikáciu skutku tak, ako je uvedené vo výroku napadnutého rozsudku, pričom tieto majú oporu vo výsledkoch dokazovania. Tieto skutkové okolnosti odvolací súd považuje za správne, s nimi sa stotožnil, a keďže okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia podrobne rozviedol jednotlivé dôkazy, z ktorých pri ustálení skutkového stavu a právnej kvalifikácii skutku vychádzal, odvolací súd na toto rozhodnutie okresného súdu v celom rozsahu odkazuje.

Správne prvostupňový súd konanie obžalovaného po právnej stránke posúdil, ak toto kvalifikoval ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona, pretože najmenej 3 mesiace v období dvoch rokov neplnil úmyselne zákonnú povinnosť vyživovať iného, hoci bol v predchádzajúcich 24 mesiacoch za taký čin odsúdený, čím naplnil objektívnu ako aj subjektívnu stránku uvedeného prečinu.

V rámci doby, ktorá uplynula od vyhlásenia rozsudku, až po rozhodnutie odvolacieho senátu, však došlo k zmene skutočností závažných pre posúdenie konania obžalovaného z trestnoprávneho hľadiska. Obžalovaný v rámci odvolacieho konania požiadal o poskytnutie dodatočnej lehoty na zaplatenie výživného, pretože má v súčasnosti stále zamestnanie a bude môcť postupne uhradiť dlžného výživného vo výške, ako ju ustálil prvostupňový súd vo svojom rozhodnutí.

Krajský súd z uvedeného dôvodu niekoľkokrát odročil verejné zasadnutia a vyžiadal si správy od zamestnávateľa obžalovaného ako aj od súdnej exekútorky, ktorá voči nemu viedla exekučné konanie za neplatenie výživného, keďže mal za to, že v danom prípade prevažuje predovšetkým záujem dieťaťa na riadnom plnení bežného a zmeškaného výživného voči obžalovanému a tým aj uspokojovaniu jeho potrieb nad záujmom štátu na potrestaní páchatela tejto trestnej činnosti.

Zo správy súdnej exekútorky zo dňa 14.09.2018 vyplýva, že úhrada poslednej sumy zameškaného výživného bola oprávnenej uhradená dňa 7.8.2018. Súčasne oprávnená vzhľadom k tomu, že ukončila stredoškolské vzdelanie a v ďalšom štúdiu nepokračuje, podala návrh na zastavenie exekúcie.

Z uvedeného teda jednoznačne vyplýva, že obžalovaný uhradil nielen dlžné výživné za obdobie uvedené v napadnutom rozsudku prvostupňového súdu, ale aj zmeškané a bežné výživné za celé obdobie, od kedy si riadne neplnil svoju vyživovaciu povinnosť.

Podľa § 86 písm. a/ Tr. zákona trestnosť činu zaniká aj vtedy, ak ide o trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 207, ak trestný čin nemal trvalo nepriaznivé následky a páchatel svoju povinnosť dodatočne splnil skôr, než sa súd odobral na záverečnú poradu.

Podľa § 285 písm. f/ Tr. poriadku, súd oslobodí obžalovaného spod obžaloby, ak trestnosť činu zanikla.

Keďže obžalovaný dodatočne uhradil zmeškané dlžné výživné, odvolací súd taktiež posudzoval, či bola splnená aj ďalšia podmienka účinnej ľútosti ustanovená v § 86 písm. a/ Tr. zákona a tou je, že konanie obžalovaného nemalo trvalo nepriaznivé následky.

Zo žiadneho z dôkazov zabezpečených v prípravnom konaní nevyplýva, že v rozhodnom období, aj napriek neplneniu si svojich vyživovacích povinností zo strany obžalovaného, nebolo o dieťa riadne postarané a toto by trpelo núdzou. Taktiež nebolo preukázané, aby v dôsledku neplatenia výživného došlo k následkom, ktoré nemožno napraviť, resp. odstrániť či na duševnom alebo na fyzickom zdraví maloletého dieťaťa.

Toto zistenie bolo podkladom pre vyvodenie záveru odvolacieho súdu o tom, že podmienky účinnej ľútosti boli v prejednávacom prípade splnené a že ustanovenie o účinnej ľútosti je možné použiť.

Na základe toho odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a sám vo veci rozhodol tak, že obžalovaného z dôvodu zaniknutia trestnosti činu oslobodil v zmysle ust. § 285 písm. f/ Tr. poriadku. jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.